

Υεμένη: Εκεί που ένα αντιιμπεριαλιστικό κίνημα εκφράζει τη διεθνιστική του αλληλεγγύη

Οι Ανσάρ Αλλάχ (γνωστοί ως Χούθι, λόγω μιας ομώνυμης φυλετικής ομάδας της Υεμένης) αναδύθηκαν στις αρχές τις δεκαετίας του '90 ως κίνημα που ένωνε τους θρησκευτικά διωκόμενους Ζαΐντι Σιήτες, τους οικονομικά παραμελημένους και τους πολιτικά εξοστρακισμένους κατοίκους της Βορειοδυτικής Υεμένης με επίκεντρο την πόλη Σαάντα. Η δημιουργία τους έχει τις ρίζες της τόσο στην καταπίεση και τη διαφθορά του καθεστώτος Σάλεχ όσο και στην ενίσχυση του σαλαφιστικού σουνίτικου κινήματος από τη Σαουδική Αραβία, μέσω δημιουργίας θρησκευτικών κοινοτήτων, εναντίον των Ζαΐντι Σιητών. Μετά την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ το 2003, το κίνημα των Ανσάρ Αλλάχ ριζοσπαστικοποιήθηκε και μετεξελίχθηκε σε πολιτικοστρατιωτική αντιπολιτευτική-αντιιμπεριαλιστική οργάνωση. Παρότι δέχονταν βίαιη καταστολή και πολέμους από το - υποστηριζόμενο από τις ΗΠΑ και Σαουδική Αραβία- καθεστώς Σάλεχ (και Χαντί μετά το 2012), επέκτειναν την επιρροή τους και κατάφεραν να πάρουν τον έλεγχο της πρωτεύουσας Σαναά και του λιμανιού Χοντέιντα στην Ερυθρά θάλασσα.

Στην Υεμένη, μια χώρα πολύ πλούσια σε ιστορία και πολιτισμό, ανήκει και η μία από τις δυο -πολύ σημαντικές γεωστρατηγικά- πύλες εισόδου στο στενό Μπαμπ ελ Μαντέμπ στην Ερυθρά θάλασσα (η άλλη ανήκει στο Τιμπουτί), το οποίο διασχίζει μεγάλο μέρος των πλοίων που μεταφέρουν το πετρέλαιο του Κόλπου και, συνολικά, το 12% του παγκόσμιου θαλασσίου εμπορίου. Επιπλέον, στη νότια Υεμένη βρίσκεται το λιμάνι Άντεν, ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια του κόσμου στο παρελθόν, λόγω της θέσης του. Συνεπώς όποιος ελέγχει την Υεμένη ελέγχει και σημαντικό τμήμα του παγκόσμιου εμπορίου και ειδικά του πετρελαίου.

Τον Μάρτη του 2015, με την υποστήριξη των ΗΠΑ, η Σαουδική Αραβία εισέβαλε στην Υεμένη, επικεφαλής ενός συνασπισμού φιλοαμερικανικών αραβικών κρατών (κυρίως βασιλείων του Κόλπου), με σκοπό να εξουδετερώσει τους Ανσάρ Αλλάχ, αφού προηγουμένως δεν είχε καταφέρει να το κάνει μέσω των φιλικών της καθεστώτων. Η στρατιωτική επέμβαση δεν στέφθηκε με επιτυχία, καθώς, αφενός, δεν κατάφεραν να εξουδετερώσουν τους Ανσάρ Αλλάχ και η Σαουδική Αραβία δέχθηκε σοβαρές επιθέσεις στις υποδομές ενέργειας και ύδρευσης (τότε που η ελληνική κυβέρνηση της δάνεισε τους patriot), ενώ, αφετέρου, κατάφεραν να ενισχύσουν περαιτέρω τη σχέση της Υεμένης με τον Άξονα της Αντίστασης. Παρότι η δυτική ανάλυση και τα ΜΜΕ προσπαθούν να απαξιώσουν τους Ανσάρ Αλλάχ, υποστηρίζοντας ότι είναι δορυφόρος του Ιράν, στην πραγματικότητα είναι αυτόνομοι, έχοντας τη δική τους πολιτική ατζέντα, τα δικά τους οικονομικά μέσα και εγχώρια παραγωγή

οπλικών συστημάτων, ενώ ταυτόχρονα συμμετέχουν στον Άξονα της Αντίστασης.

Λίγους μήνες μετά το πάγωμα του πολέμου και τις ειρηνευτικές συνομιλίες που αναγκάστηκε να ξεκινήσει η Σαουδική Αραβία, και αφού οι Ανσάρ Αλλάχ πλέον ήλεγχαν σημαντικό τμήμα της Υεμένης, μαζί με τις κυβερνητικές υποδομές της πρωτεύουσας Σάνα και την πλειονότητα του πληθυσμού, ξεκίνησε η εισβολή του Ισραήλ στη Γάζα. Οι Ανσάρ Αλλάχ, από την πρώτη στιγμή, έδειξαν την αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό με κάθε μέσο που διέθεταν: με τεράστιας κλίμακας συγκεντρώσεις συμπαράστασης στην πρωτεύουσα Σαναά, χτυπώντας τα διερχόμενα από την Ερυθρά θάλασσα συνδεόμενα με το Ισραήλ πλοία, με την εκτόξευση πυραύλων και drone στο Ισραήλ έχουν καταφέρει να αλλάξουν το παγκόσμιο εμπόριο, να πλήξουν υποδομές, αλλά και την κυκλοφορία στα λιμάνια του Ισραήλ, με χαρακτηριστική περίπτωση τη χρεοκοπία του λιμανιού του Εϊλάτ.

Οι επιθέσεις σε ισραηλινά πλοία σταμάτησαν όταν επιτεύχθηκε εκεχειρία στη Γάζα, ξεκίνησαν όμως εκ νέου όταν αυτή παραβιάστηκε από το Ισραήλ, το οποίο συνεχίζει τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού μέχρι σήμερα. Το τελευταίο διάστημα οι Ηνωμένες Πολιτείες βομβαρδίζουν αεροπορικά στην Υεμένη άμαχο πληθυσμό, με δεκάδες νεκρούς, καθώς και υποδομές, μεταξύ των οποίων και ένα υπό κατασκευή ογκολογικό νοσοκομείο, με τον ισχυρισμό ότι οι Ανσάρ Αλλάχ εμποδίζουν τη διέλευση αμερικανικών πλοίων στην Ερυθρά Θάλασσα, θέλοντας να ελέγξουν την περιοχή, αφού απέτυχαν οι σύμμαχοί τους, αλλά και να εκδικηθούν, τόσο για τα πλήγματα που δέχονται τα πολεμικά τους πλοία στην Ερυθρά θάλασσα, όσο και για εκείνα που έχουν δεχτεί Ισραήλ και Σαουδική Αραβία. Ωστόσο, μέχρι στιγμής δεν έχουν πετύχει κάποιον στρατιωτικό στόχο.

Ο λαός της Υεμένης, παρότι υποφέρει από τη φτώχεια και την πείνα, παρότι μετράει εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς από τον 8ετή πόλεμο με τη Σ. Αραβία και παρά τις απειλές και την τρομοκρατία των ΗΠΑ και των περιφερειακών της συμμάχων είναι αποφασισμένος να υπερασπιστεί τον λαό της Παλαιστίνης. Μέχρι σήμερα αντιμετωπίζει μια ιμπεριαλιστική δύναμη και τους συμμάχους της με επιτυχία. Προφανώς είναι σε γνώση του το ανθρώπινο κόστος σε περίπτωση που οι ΗΠΑ αποφασίσουν να εντείνουν τις επιθέσεις τους. Εκτός από το τμήμα της Υεμένης που ελέγχεται από τους Ανσάρ Αλλάχ, ο λαός της υπερασπίζεται διαχρονικά τον παλαιστινιακό λαό και στην υπόλοιπη χώρα, που ελέγχεται από τους Σαουδάραβες και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.

Οι Ανσάρ Αλλάχ μάς υπενθυμίζουν πώς δίνεται ο αντιιμπεριαλιστικός - αντιαποικιακός αγώνας και η έμπρακτη αλληλεγγύη σε λαούς που υποφέρουν από τους κατακτητές και τους καταπιεστές τους. Η αριστερά σε Ελλάδα και Ευρώπη θα πρέπει να μην υποτιμάει αλλά να υποστηρίξει το δικαίωμα του λαού της Υεμένης στην αυτοδιάθεση, όπως επίσης να μην θεωρεί δευτερεύον καθήκον της την αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό. Δυστυχώς, βλέποντας κοντόφθαλμα, θεωρεί ότι δεν την αφορά άμεσα η γενοκτονία που συντελείται μόλις λίγα μίλια μακριά από τα νοτιοανατολικά της σύνορα, ενώ η αλληλεγγύη της περιορίζεται κυρίως σε μικρής κλίμακας αντιπολεμικές διαδηλώσεις. Σε μια εποχή αναγέννησης των φασιστικών μορφωμάτων σε ολόκληρη τη Δύση, η Γάζα είναι πεδίο δοκιμών όσων θα ακολουθήσουν και στους λαούς της Ευρώπης. Ο λαός της Υεμένης αποτελεί μια αχτίδα φωτός στη δυστοπία, καθώς με σχέδιο και αποφασιστικότητα υπερασπίζεται τη γη του από τους ιμπεριαλιστές

και ταυτόχρονα εκφράζει την διεθνιστική αλληλεγγύη του στους κατατρεγμένους γείτονές του.